

El Doctor Rip

La primera versió d'El doctor Rip fou escrita quan Espriu tenia només disset anys, la qual cosa explica que, més tard, aquesta novel·leta fos rebutjada pel seu autor.

El mateix Espriu diu al proemi del llibre: «Durant més de trenta anys he esborrat El doctor Rip de la meva producció... El 1972, per causes que no cal explicar, vaig reprendre el tema i el personatge, per mirar d'incorporar-los, amb tot el rigor de què fos capaç, a la meua obra, que ha esdevingut cíclica. Per no trampejar massa, vaig respectar tant com vaig poder l'estructura i la idea, el que tal vegada batejava en el fons de l'escrit.

He deixat dormir dintre un calaix, durant sis anys, el nou relat, eco del vell, i l'he repassat el 1978».

El doctor Rip és un text lúcid, amarg, conté divagacions ideològiques, lingüístiques i sobretot personals: "No m'estimo gaire, no estimo gens, tampoc no odio. Amatent i fred, he de trampejar per no estimar-me, però no m'enganyo".

Pel doctor Rip, la vida és un miratge, una comèdia buida que cal afrontar sense il·lusions ni escarafalls. Tot i que el doctor Rip és massa hiperconscient per decebre's, l'evocació dels anys d'infantesa resulta vívida i sentida –però no pas sentimentaloides. El doctor Rip és una tristesa serena.

PROPERES LECTURES

K.L. REICH
Joaquim Amat Piniella
26 d'octubre

L'OMNIBUS DE LA MORT
Toni Orensanz
14 de novembre

BIBLIOTECA
MARCEL·LI DOMINGO

CLUB DE LECTURA TORTOSA

Organitzen:

Col·laboren:

10 d'octubre de 2017
a les 19.30 hores

Salvador Espriu

Salvador Espriu neix el 10 de juliol de 1913 a Santa Coloma de Farners, on el seu pare exercia de notari.

La seva família, s'estableix el 1915 a Barcelona, a banda de passar algunes temporades a Arenys de Mar. Aquesta població

té un significat essencial en l'univers literari del poeta que la mitifica amb el nom de Sinera.

Una de les seves germanes mor pel xarampió, i per la mateixa raó Salvador ha de passar gairebé tres anys convalescent. Ocupa el temps amb jocs, però també amb lectures molt avançades per a la seva edat.

Molt aviat sent la vocació literària. El seu primer llibre, *Israel*, l'escriu quan només té quinze anys. El 1930 **Salvador Espriu** aconsegueix el títol de batxiller amb matrícula d'honor i rep el «Premio extraordinario en el grado de bachiller en letras». El mateix any entra a la Universitat de Barcelona per estudiar Dret i Història Antiga, i l'any següent, publica *El doctor Rip* i *Laia*, novel·les que mostren la seva capacitat com a narrador que s'aparta dels corrents noucentistes. *Laia* tindrà després diverses versions i arribarà fins i tot al cinema.

El 1933 participa en el viatge organitzat pel govern de la República amb un grup de professors i estudiants a l'Orient, en un creuer per la Mediterrània que tindran un paper important en la seva obra

És una època de preguerra, de conflictes, però també de gran vitalitat cultural i artística, sobretot a Barcelona.

Dins d'aquest ambient cultural es relaciona amb intel·lectuals com Bartomeu Rosselló-Pòrcel, Ferran Soldevila i Carles Riba, entre més.

Publica *Aspectes* (1934) i *Ariadna al laberint grotesc* (1935). El 1935 es llicencia en Dret i el 1936 ho fa en Història Antiga. La Guerra Civil espanyola estronca la seva carrera universitària quan el mobilitzen a la secció d'Arxius de l'Auditoria de Guerra, on resta fins l'any 1939.

Un cop acabada la guerra i arran de la mort del seu pare treballa com a advocat en una notaria. Aleshores, amb les llibertats catalanes abolides, i amb Europa devastada per de la Segona Guerra Mundial és quan **Salvador Espriu** viu el que més tard es coneixerà per l'exili interior.

Esriu mai abandona el conreu literari: el 1939 escriu la tragèdia *Antígona*. D'aquesta etapa també sorgeixen obres de teatre com *Primera història d'Esther* i el seu primer recull de poemes, *Cementiri de Sinera* (1946). *Les cançons d'Ariadna* (1949), *Les Hores i Mr. Death* (1952), *El caminant i el mur* (1954) i *Final del laberint* (1955). El seu poemari *La pell de brau* (1960), que surt publicat esquivant la censura, es converteix en símbol de la resistència cultural catalana.

Les musicacions que fa el cantautor Raimon d'alguns dels seus poemes contribueixen de manera notable a la popularització de l'obra de **Salvador Espriu**

És distingit amb el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes (1972) i rep la Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya (1980) i la Medalla d'Or de la Ciutat de Barcelona (1982). És nomenat Doctor honoris causa per les Universitats de Barcelona i de Tolosa de Llenguadoc. Per la seva actitud cívica, l'any 1982 rebutja la Creu d'Alfons X el Savi. Membre de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana des de la seva fundació l'any 1977 —és el seu soci número 4—, és nomenat Soci d'Honor de l'entitat.

Durant els darrers anys de la seva vida, **Salvador Espriu** es dedica a corregir i revisar la seva obra, amb la finalitat de convertir-la en un corpus ben treballat.

Si t'agrada llegir i compartir de forma distesa les emocions que et desperta la lectura amb altres lectors i lectores i sovint amb escriptors i escriptores vine al Club de Lectura de la biblioteca Marcel·lí Domingo de Tortosa.

